

ספורים לארוחת ערב

הנחש

ביד גטופה בכפפה עבה, כמו שרק לוכד נחשים ממכה יודע לעשות. הוא תפס את הנחש באזור הראש, והכניס אותו במהירות עצומה לתוך קפסה שקופה והרמטית.

"זה צפע!" קרא ילד אחד מפתה ד', "נחש ארסי! ראיתי פעם תמונה של צפע".

הלוכד התבונן בנחש ואמר: "לא. הוא באמת דומה לנחש צפע, אבל הטבעות של הצפע צפופות יותר ויוצרות כעין זיגזג, ואלו הטבעות כאן מסודרות מאד ומרחקות מעט זו מזו. קוראים לנחש הזה זעמן טבעות. הוא לא ארסי, והוא דקא טורף את נחשי הצפע הארסיים והמסכנים יותר".

"אתה לוקח אותו כדי להרג אותו?" שאל ילד אחר. "לא. הנחשים הם חשויים. הם טורפים עכברים, עכברושים וכל מיני מכרסמים קטנים ומזיקים. אם נהרג את הנחשים, העכברים והמזיקים האחרים גלולים להתרבות ולהזיק ליבול. הם יאכלו את הזרעים שזרע האפר באדמה, הם יכרסמו את התבואה במחסנים."

אנחנו רוצים שהנחשים ישארו, רק לא רוצים שהם יהיו בקרבת בני אדם. לכן אני לוקח כעת את הנחש והולך לשחרר אותו באזור של טבע, כדי שיעשה שם את התפקיד שיעד לו בורא העולם בלי להפחיד ילדים חמודים".

והלוכד נכנס עם הנחש לרכב ופנה משם הרחק לשטח בר נרחב, שם הוא שחרר את הנחש לדרכו. בינתיים בגנה, ההתקלות של הילדים התפזרה. כלם חזרו לשחק. גם רובי והאחים המשיכו במשחק המחבואים שנקטע.

כל אחד מהאחים חזר והתחבא במחבוא הקודם שלו. רק רובי חפש לו מחבוא אחר. הוא לא העז להכניס לתוך המתקן שבו היה מקדם הנחש. אולי אחרי שיפנו משם את כל הקרטונים והכלוכים, הוא יוכל להיות בטוח שאין שם נחשים, ויעז להכניס שוב מתחת למתקן.

יום אחד לקחה אמא את רובי עם האחים לגנה. "בואו נשחק במחבואים!" הציעה דיני, האחות של רובי. היא התחילה לספור, וכלם מהרו להתחבא. רובי חפש מקום מחבוא טוב לשבת בו. מתחת למתקן הגבוה, היתה ערמה של הרבה עטיפות וקרטונים שנגאספו לשם. רובי התכופף ונכנס מתחת למתקן. הוא שם לב לחבל בצבע אפרפר כהה על האדמה. כשהוא התקרב, החבל נע פתאום ונכנס מתחת לאחד הקרטונים.

"נחש!" רובי קפץ מהמחבוא בבהלה. "ילדים רבים שמעו אותו ומהרו לעברו. איפה נחש?" הם באו לראות. "פה, מתחת למתקן", הרצה רובי על המקום שבו הוא התחבא לפני רגע.

אחד הילדים הציע למלא דלי במים, ולשפוף לעבר המקום שבו הסתתר הנחש. "כף לנחש לא תשארו ברה, אם הוא לא ירצה לטבע - הוא יהיה מכרח לצאת", הסביר הילד.

"אני חושב שנחשים יודעים לשחות", העיר ילד אחר. "אל תתעסקו בנחשים, עכשו העונה שבה הם יוצאים אחרי שנת חורף, והם מלאים בארס מסכן", ידע ילד נוסף.

ילד רביעי מהר הבייתה, ובקש מאמא שלו לקרא ללוכד נחשים. אף אחד מהילדים בגנה לא המשיך לשחק. כלם עמדו במרחק מהמתקן והביטו בסקרנות, אולי הנחש יצא משם פתאום?

לוכד הנחשים הגיע כעבר זמן קצר. הלוכד לקח את צנור המים שמיעד למקרי שרפה, לחץ על הידית ומלא את תחתית המתקן במים, בכמות שיצרה שם ממש ברכה. הנחש אמנם ידע לשחות, אבל המים לא היו נוחים לו, והוא יצא החוצה. לזה המתין הלוכד. הוא מהר לתפס את הנחש

